

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 114318

гр. София, 22.11.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Я.М.Ф.

като разгледа докладваното от Я.М.Ф. Частно гражданско дело № 20221110111657 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 417 и сл. ГПК.

Образувано по заявление с вх. № 42003/04.03.2022 г. за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист от . (.) против „“ ЕООД за сумата в размер на 150 лева, представляваща санкция, наложена със Заповед за налагане на санкция № ./13.09.2019 г., издадена от Директора на . за нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО и чл. 84, ал. 2 от Национален рамков договор за дентална дейност 2018, ведно със законната лихва от подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата.

В заявлението са изложени доводи, че заповедта съставлява документ по чл. 417, т. 1 вр. т. 2 ГПК, като удостоверява наличие на частно парично вземане на .. В допълнение е отбелязано, че е налице частно парично вземане на ., произтичащо от влязъл в сила индивидуален административен акт, издаден от административен орган в кръга на правомощията му и извлечение от счетоводните книги, с които се установяват вземания на държавни уреждания.

С молба-уточнение заявителят поддържа, че договорът между . и длъжника е изтекъл, поради което наложената санкция не може да бъде прихваната срещу вземания на изпълнителя на медицинска помощ.

На основание чл. 27, ал. 2 ГПК вр. чл. 28 ЗЗО заявителят е процесуално правоспособен.

Съдът като взе предвид изложените от заявителя доводи и ангажирания по делото документ, въз основа на който се иска издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист, намира следното:

Съгласно чл. 417, т. 1 ГПК заявителят може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение, когато вземането, независимо от неговата цена, се основава на акт на

административен орган, по който допускането на изпълнението е възложено на гражданските съдилища, а съгласно т. 2 когато вземането се основава на документ или извлечение от счетоводните книги, с които се установяват вземания на държавните учреждения и общините. В разглеждания случай заявителят основава вземането си на Заповед за налагане на санкция № ./13.09.2019 г., издадена от Директора на . за нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО и чл. 84, ал. 2 от Национален рамков договор за дентална дейност 2018 и извлечение от счетоводните книги.

Съгласно разясненията дадени с Решение № 6694/19.05.2014 г. по адм.дело № 13395/2013 г., I V отд. договорите, сключвани между . и изпълнителите на медицинска помощ не са гражданскоправни по своето естество, тъй като не се сключват по взаимно съгласие между равнопоставени лица. С подписването на индивидуалния договор с . лечебното заведение придобива статут на изпълнител на медицинска помощ на задължително здравноосигурените лица с присъщите на този статут взаимосвързани права и задължения. Създаденото правоотношение между държавен орган, натоварен с властнически правомощия и лечебно заведение със самостоятелен правен статут, се регулира от административното право. С решението е прието, че вземанията на ., произхождащи от извършени без правно основание разходи за медицински дейности поради нарушение на договорното задължение на изпълнителя за спазване на регулативните стандарти, не са частноправни и поради това не подлежат на събиране по граждански ред. Събирането на задълженията към бюджета на . се извършва чрез издаване на индивидуален административен акт /писмена покана/, която създава задължения за адресата за плащане и едностранно определя способа на изпълнението. В подкрепа на изложеното е и Определение № 4963/31.05.2022 г. по в. ч. гр. д. № 2733/2022 г. по описа на СГС, ЧЖ – VI – А състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 1 ЗЗО контролните органи по чл. 72, ал. 2 осъществяват дейността си чрез планови и внезапни проверки, и по повод подадени жалби, като чл. 74, ал. 5 ЗЗО предвижда, че когато лицето – обект на проверката не изрази становище или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице управителят на ., съответно директорът на РЗОС, издава заповед, с която налага санкция. Съгласно чл. 145, ал. 1 от НАЦИОНАЛЕН РАМКОВ ДОГОВОР ЗА ДЕНТАЛНИТЕ ДЕЙНОСТИ МЕЖДУ НАЦИОНАЛНАТА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА И БЪЛГАРСКИЯ ЗЪБОЛЕКАРСКИ СЪЮЗ ЗА 2018 г. предвидените санкции за изпълнителите на медицински дейности са финансова неустойка и прекратяване на договора. В чл. 75 ЗЗО е разписан ред за разглеждане на оспорвания от страна на изпълнителя на медицинска дейност срещу констатациите на длъжностните лица по чл. 72, ал. 2 ЗЗО. Наложена санкция подлежи на обжалване по реда на АПК (чл. 76, ал. 5 ЗЗО). Съгласно чл. 76в ЗЗО протоколите за извършена проверка по чл. 74, ал. 3 се връчват по реда на ДОПК.

В специалният Закон за здравното осигуряване не е предвиден ред, по който заповедта, с която е наложена финансова санкция подлежи на изпълнение, по-специално допускането на изпълнението не е възложено на гражданските съдилища чрез препращане

към чл. 417, т. 1 ГПК или друг гражданскоправен ред. В дъл V АПК, озаглавен „Изпълнение на административните актове и съдебните решения“ влезият в сила административен акт е визиран като изпълнително основание. В чл. 269 АПК е предвидено, че публичните вземания, породени от изпълнителни основания по чл. 268, се изпълняват по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Частните вземания на държавата и общините, вземанията за вреди от незаконосъобразните административни актове и от принудително изпълнение и другите частни парични вземания, породени или удостоверени от изпълнителни основания по чл. 268, както и вземанията за разноси, свързани с изпълнението, се изпълняват по реда на Гражданския процесуален кодекс. В аспекта на цитираните норми административен акт по смисъла на чл. 417, т. 1 ГПК е само този акт на административен орган, който установява частно държавно или общинско вземане.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК вземанията за глоби и други парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейски съюз, представляват публични вземания. От изложеното следва, че процесното вземане основано на заповед за налагане на финансова санкция не е частноправно, а публично държавно вземане и не подлежи на изпълнение по реда на ГПК, съответно допускането на изпълнението му не е възложено на гражданските съдилища. Ето защо е недопустимо вземането да бъде заявявано по реда на чл. 417, т. 1 ГПК и за него да бъде издавана заповед за незабавно изпълнение по чл. 418 ГПК. В подкрепа на изложеното е и Определение № 670/05.08.2021 г. по ч. гр. д. № 20215300501826 по описа на Окръжен съд – гр. ., в което изрично е прието, че **„събирането на търсената финансова санкция ще подлежи на изпълнение по реда, указан в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“**. Доколкото финансовата санкция представлява публично вземане, което подлежи на събиране по реда на ДОПК, разпоредби в НРД за ДД предвиждащи събиране на вземания по влезли в сила индивидуални административни актове по съдебен ред, като противоречащи на нормативен акт от по-висока степен не следва да бъдат прилагани.

В допълнение следва да бъде отбелязано, че заявителят поддържа, че заповедта за налагане на финансова санкция представлява влязъл в сила индивидуален административен акт. От изложеното следва, че ответникът не би могъл да навежда възражения срещу съществуването на вземането в евентуално бъдещо производство по реда на чл. 422 ГПК, тъй като същото е установено с влязъл в сила административен акт. В конкретния случай бъдещо производството по чл. 422 ГПК би било лишено от предмет, тъй като спорът за съществуване на вземането е вече разрешен в административното производство по налагане на санкция на изпълнителя на медицинска помощ.

На следващо място следва да бъде отбелязано, че документите по чл. 417, т. 2 ГПК се отнасят единствено до вземания по граждански или търговски сделки, т.е. за парични вземания, произтичащи от договор. Както бе разяснено по – горе договорите, сключвани между . и изпълнителите на медицинска помощ не са гражданскоправни по своето естество, тъй като не се сключват по взаимно съгласие между равнопоставени лица. Предвид изложеното представеното по делото извлечение от счетоводните книги на . за наложена

финансова санкция не представлява документ, въз основа, на който може да бъде издадена заповед за незабавно изпълнение.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 гпк и изпълнителен лист с вх. № 42003/04.03.2022 г. от . (.) против „“ ЕООД.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО подлежи на обжалване от заявителя в едноседмичен срок от връчване на препис от настоящия съдебен акт с частна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____